

Մելգոնեանի Պարագան

Մինչ սփիւռքի մէկ այլ համայնքին մէջ, ի գին մեծ զոհողութիւններու նոր վարժարան մը իր դռները լայն կը բանայ, հոս Կիպրոսի մէջ, տասնամեակներու կեանք ու ներդրում ունեցած մէկ այլ հաստատութիւն փակուելու վտանգին առջեւ կը գտնուի: Եւ այս՝ ոչ թէ աշակերտի կամ նիւթականի պակասէն, այլ զուտ շահադիտական ու շուկայական նկատառումներով: Մենք չենք ուզեր ԶԲԸՄի կեդրոնական մարմիններու հաւանական քայլերուն թեր ու դէմ արտայայտութիւններու յորձանուտին մէջ մխրճուիլ: Այլ կ'ուզենք անդրադառնալ հարցի մէկ այլ երեսին, որ կը թուի անտեսուած ըլլալ թէ՛ պատասխանատուներու, եւ թէ հանրութեան կողմէ:

Կիպրական պետութիւնը, Եւրոմիութեան հանդէպ ստանձնած պարտաւորութիւնները գործադրելու իր ճիգին մէջ, մեծագումար նպաստներ տուաւ Մելգոնեանին, որպէսզի երկրի հայ փոքրամասնութեան նոր սերունդը ձրի, ու մայրենի լեզուով երկրորդական ուսում ստանալու իր իրաւունքը կարենայ իրագործել: Որպէս համայնքի միակ հայկական երկրորդական վարժարանի պատասխանատուն, Մելգոնեանի հոգաբարձութիւնը ատենին մեծ հրճուանքով ընդունեց պետութեան կողմէ ընծայուող այս պատիւն ու օժանդակութիւնը, որու հետեւանքով կիպրահայ աշակերտութեան թիւը վերջին տարիներուն յաւելում կրեց:

Այս պարտաւորութենէն ու պատասխանատուութենէն, ԶԲԸՄը իրաւունք չունի ինքզինք ձերբազատելու: Պետութեան եւ գաղութին հանդէպ ստանձնուած այս պարտաւորութիւնը կարելի չէ թեթեւօրէն լուծարքի ենթարկել տնտեսական պատճառաբանութիւններով:

Մեր թերթին, ու նաեւ կղզիի դաշնակցական ընտանիքին անունով կը յայտնենք թէ Մելգոնեանը փակուելու որեւէ մտածում՝ սխալ, ու կիպրահայ համայնքի շահերուն դէմ ուղղուած կը նկատենք: Մենք կը հաւատանք որ հայ դպրոցը պետք չէ փակել իր դռները, կը հաւատանք որ Մելգոնեանը գոցուելու պարագային, այս գաղութը իր հայեցի նկարագրի պահպանման պայքարին մէջ ծանր ու անփոխարինելի կորուստ մը պիտի կրէ: